

O p o n e n t s k ý   p o s u d e k

na rigorózní práci Mgr. Vladislavy F i l o v é napsanou na téma „Evidence nemovitostí“ (stran 105; přiložen seznam knižních publikací, právních předpisů, judikatury, odborných článků a časopisů, jakož i řada instruktivních příloh)

Předložená rigorózní práce je rozložena do dvanácti kapitol. Ty ve svém souhrnu podávají komplexní pohled na zvolenou problematiku. Snad až přespříliš je v rigorózní práci věnována pozornost historickému vývoji vlastnických práv k pozemku, jakož i dějinám evidence nemovitostí. Na druhé straně je třeba ocenit solidně podávané výklady rigorózní autorky o zásadách, které ovládají zápisy do katastru nemovitostí, právě tak jako výklady o úloze a postavení nemovitostí v souvislostech s právem Evropské unie provázané s volným pohybem osob a kapitálu.

Rigorózní práce jako celek zároveň svědčí o hlubším zájmu rigorózní autorky o zkoumanou tematiku. O tom přesvědčuje nejen již zmíněný věcný obsah výkladů rigorózní autorky, nýbrž i mj. řada svědomitě zpracovaných příloh, jejichž cílem je přiblížit čtenáři praktickou stránku evidence nemovitostí.

Zvláštní pozornost věnovala rigorózní autorka ve své práci i velmi praktické problematice duplicitních zápisů vlastnictví. V tomto směru pojednává sice krátce, leč výstižně, o problematice vzniku duplicitních zápisů a o jejich nedostacích. Hlavní pozornost pak rigorózní autorka věnuje řešení duplicitních zápisů. Nabízí přitom dva základní způsoby řešení. Prvý z nich, který podle rigorózní autorky zastávají i někteří další autoři, spočívá v řešení těchto případů vzájemnou dohodou duplicitních vlastníků (v této souvislosti by však mohlo jít patrně stěžejně o narovnání, neboť to předpokládá vzájemně sporné otázky). Nedojde-li k dohodě, je i podle rigorózní autorky, nutno řešit tento spor, a to prostřednictvím soudu. Na základě výše zmíněné dohody či rozhodnutí provede poté katastrální úřad zápis v katastru nemovitostí. Druhý názor, který rigorózní autorka cituje, je názor zastávaný soudní praxí. Podle praxe je nutno spornou problematiku

řešit vždy soudní cestou, a to podáním žaloby na určení vlastnického práva k příslušné nemovitosti. V této souvislosti rigorózanťka cituje jedno z rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, podle kterého v těchto věcech žalobce nemůže nemít naléhavý právní zájem na určení, že je vlastníkem on a nikoliv někdo jiný. Přitom podle cit. názoru Nejvyššího soudu pozitivní určení vlastnického práva má přednost před jeho negativním určením.

Z výkladů rigorózanťky nelze zcela jasně dovodit, ke kterému z uvedených názorů má blíže a s jakou argumentací jej podporuje. V této souvislosti je však třeba upozornit na jistou pochybnost vznikající zejména při řešení, kdy ve sporu rozhoduje soud. Je možné o předmětné věci soudem rozhodnout ještě dříve než došlo k odstranění již existujícího rozhodnutí? Velmi by mě zajímalo, jaké je v tomto směru stanovisko rigorózanťky. Proto doporučuji zabývat se touto otázkou při ústní obhajobě práce.

Celkově hodnotím práci jako velmi užitečné komplexní zpracování zvoleného tématu, které svědčí o solidních znalostech rigorózanťky teorie, pozitivněprávní úpravy a hlavně praxe.

Po systematické stránce je práce přehledně a logicky členěna, což mj. rovněž svědčí o dobrém pochopení podstaty zkoumaného tématu. Rigorózanťka se v práci věcně a koncizně vyjadřuje. Učiněné závěry jsou - až na již výše zmíněné duplicitní závěry - jednoznačné.

Předloženou rigorózní práci proto doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.

V Praze dne 1. listopadu 2010